

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Ignatii Loiolae, Qui religionem Clericorum Societatis Iesv instituit

Ribadeneyra, Pedro de

Coloniæ Agrippinæ, 1602

Collegij Germanici instituendi initium, & causæ. VI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45323

CAPVT VI.

NEquè verò de Germaniæ salute
in Germania solum nostri labo-
rabāt, sed etiam in Italia: quo-
rum opera Collegium Germanicum à
Iulio tertio, Pont. Max. Romæ eodem
anno 1552. institutū est. Quod utiq; Col-
legium etsi Societatis nostræ propriū
non est, tamen quod à Societate guber-
natur, ac pendet multiplex eius utili-
tas, ea ex parte in nostris numero. Eius
initium eiusmodi fuit: Erat Igna-
tius cum ad curandas pro virili parte
omnes vitiosas Christianæ Republic.
partes intentus, tum verò ad eam, quæ
maximè laborabat, Germaniæ Pro-
uinciam. Illi igitur de medicina cogi-
tanti, Ioannes Moronus S. R. E.
Cardinalis, vir prudentiæ laude excel-
lens, hanc vnā proposuit, quam cog-
natis atque exploratis Germanicis re-
bus ex legatione Apostolica qua fun-
ctus in Germania fuerat, magnam vim
habituram sperabat: aut orq; in primis
fuit Germanici Collegij in vrbe cōsti-
tuedi. Etenim animaduertit, quòd in
scitia quorūdā Sacerdotū in Germania
& vi-

& vita non satis probata perditum &
& profligatum fuerat, doctorum ac pa-
storum erudita probitate restituendū.
Esse aut percommođū, Doctores ac Pa-
stores Germanorum Germanos esse:
sic enim fore, vt eiusdem nationis legi-
bus, moribus, natura inter se, atque a-
more deuincti, facilius in eorum ani-
mos influant: & materna lingua in-
structi, vim maiorem ad persuadendū
habeant. Eiusmodi porro magistrorū
ea in Prouincia inopiam summam ef-
se: eamque fieri quotidie maiorem, ijs
qui supersunt, paulatim deficientibus:
hæreticorum verò magnum esse nu-
merum, & noua semper prole copio-
siorem. Ex quo consilium salubrius ex-
cogitari nullum potuit, quàm Se-
minarium institui, quo, antequam o-
mninò exaresceret, stirps ipsa excita-
retur in semine: & præclari iuuenes,
ingenij ac virtutis spe commendati,
ab ea ætate quæ flexibilis est, mori-
bus, literis, atque institutis Catholi-
cis ad omnē pietatem informarentur.
Hoc Seminarium in Germania sanè
fieri vix poterat: nam vt maximè inte-
grum locum, atque incorruptum eli-
gas, inter venenatos tamen hæretico-
rum morsus, facilis contagio esset: ne-
que

que vspiam à callidis hostibus satis tu-
ta adolescentia. Extra Germaniam ve-
ro, neque locus ad eam rem aptior, ne-
que Academia commodior, neque ci-
uitas, quàm Romana, opportunior ef-
se potuit : in qua nimirum doctrinæ
Catholicæ integritas, loci ipsius san-
ctitas, hominum in Urbem confluenti-
um multitudo, ac deuotio, Religionis
auitæ atq; Apostolicæ reuerentia, be-
nifica summorum Pontificum, ac pro-
lixa liberalitas, procreare in ipsis ado-
lescentibus pietatem, atq; alere, & à
fraude hæreticorum facillè possunt a-
uertere. Hæc maximè fuit ratio insti-
tuendi Germanici Collegij, initia pri-
mùm, vt diximus, à Cardinali Moro-
no, cum Ignatio deinde, alijsque gra-
uissimis viris communicata, à Iulio
III. Pont. Max. ac vniuerso Cardina-
lium Senatu suscepta, & confirmata.
Atque vt certo res ac stabili funda-
mento niteretur, in victum illorum
& cultum summus Pontifex pecuniam
de suo promissam quotannis benignè
persoluit: eiusque exemplum Cardina-
les omnes, pro sua quisque facultate,
cupidè sunt secuti. Quo ipsi Germa-
ni adolescentes rerum ad vitam ne-
cessariarum molestia liberati, de pie-
tate

rate tantum modò, ac doctrina cogita-
rēt. Data igitur Ignatio cura est, iuue-
nes ex omnibus Germaniæ partibus
ad eā rē euocandi, moderandiq;. Quā
ille Prouinciam, tum rei magnitudi-
ne tum Pontificis Max. permotus im-
perio, libentissimè suscepit. Spectatos
viros Collegio præposuit, optimis
illud legibus temperauit; & vt Germa-
ni idoneos haberent in nostro Colle-
gio Romano præceptores, magna cu-
ra perfecit. Illud nequaquam susce-
pit, vt rationes pecuniarias nostri at-
tingerent, aut ijs, quæ ad sumptus per-
tinent, vel exigendis, vel distribu-
endis implicarentur. Mortuo tamen
Iulio III. in eo bello quod ad Urbem
postea gestum est, cum videret. Igna-
tius propter annonæ caritatem, bel-
licosq; tumultus Collegium Germa-
nicum periclitari: ne præclarum opus
ae necessarium omninò dissolueret-
ur, partem ipsorum iuuenum id vo-
lentiū in varia Societatis Collegia di-
misi, in quibus dum nimbus ille tran-
siret, commodius alerētur: partem Ro-
mæ retinuit, & conquisitis pecunijs
magno suo labore sustentauit, suam-
que obligauit fidem, quam pulchrè
Dominus liberauit, debitis ad num-
mum

mum postea persolutis. Quo ipso tan-
 ta inopia tempore palam dixit Igna-
 tius, quod alias saepe dixerat, diem il-
 lum aliquando futurum, cum Germa-
 nicum Collegium, non modo nullis
 rei familiaris premeretur angustiis,
 sed etiam abundaret rebus necessariis,
 atque afflueret. Et cum Ottho Truf-
 ses, S. R. E. Cardinalis, Episcopus Au-
 gustanus, acerrimus Catholicæ fidei
 propugnator, atque eximius Germa-
 nici Collegij patronus, principio sub-
 uereri videretur difficultates, quæ in
 illo constituendo multa & magnæ a-
 liæ ex alijs subinde nascebantur, ipsum
 bene animo esse Ignatius iussit, & in
 Deo bene sperare. Addiditque si Pro-
 uinciam Cardinalis recusaret, se illam
 Dei benignitate confisum, magna a-
 nimi alacritate suscepturum, deposi-
 tumque ab alijs onus subiturum. Ne-
 que Ignatium se fellit spes. Deus enim,
 vt impulsor præclarissimi operis atque
 autor fuit, sic adiutor eiusdem, fautor-
 que esse non destitit. Nam Gregori-
 um XII Pont. Max. sapientissimum af-
 flatu suo, instinctuque diuino permo-
 uit, vt collapsum pendè Collegium Ger-
 manicum erigeret, augetet & in do-
 mo certa magnis prouentibus atq; per-
 petuis.

petuis stabiliret, & de nobilissima atque amplissima Germanica natione bene mereretur; & omnes animi nervos contenderet, vt Catholicam Religionem ea in Prouincia vel conseruaret, vel restitueret, quam alij Gregorij sanctissimi Pontifices luce Evangelica illustrassent, amplificassent, & muneribus amplissimis Imperij ornata, lōgè alijs orbis terrarum prouincijs præretulissent.

FRANCISCI XAVIER
obitus.

CAPVT VII.

Eodem anno P. Franciscus Xauier profectus ex India ad illustrandos Euangelij splendore Sinarum populos, in ipso primo aditu illius Prouinciæ decessit è vita. Hic Pater natione Hispanus, in extremis Nauarræ Vasconum finibus, qui Gallos attingunt, nobili loco natus est, liberaliterque à parentibus educatus. Post primæ ætatis incunabula atque doctrinæ, studiorum causa Lutetiâ Parisiorum se contulit, tantumque in eruditione profecit, vt Aristotelicâ Philotophiâ publicè profiteretur. Quo tēpore in Ignati-